

ИСТИНАТА И ЛЪЖАТА ФИЛИПИНСКА (ВИСАЙСКА) ПРИКАЗКА

Превод от английски: Анатолий Буковски, Лина Бакалова, Надежда
Накова, 2013

chitanka.info

ИСТИНАТА И ЛЪЖАТА [0]

Един ден Истината тръгнала за града да си търси работа. По пътя си настигнала Лъжата, която отивала в града със същата цел. Лъжата поискала разрешение да язди на коня с Истината, и молбата ѝ била изпълнена.

Докато пътували, те се разпитвали една друга каква работа търсят. Истината казала, че има намерение да стане секретарка, за да може винаги да е чиста и бяла. Лъжата заявила, че иска да стане готвачка, защото така винаги ще има много хубави неща за ядене.

Както яздели двете, срещнали човек, който носел един труп към гробищата. Нямащо кой да му помогне и на Истината ѝ станало много жал за човека, скочила от коня си и му помогнала. След като трупа бил погребан, Истината попитала:

— Помоли ли се за успокоение на душата на мъртвия?

— Не — бил отговорът. — Аз не знам как да се моля, а и нямам пари да платя на свещеника за свещи.

Тогава Истината дала на човека всичките пари, които имала, за да поръча молитви за мъртвеца, и се върнала при спътницата си.

Когато дошло време за вечеря, Лъжата много се ядосала, като открила, че Истината е дала всичките си пари, но накрая предложила да отидат до реката и да уловят риба за вечеря. Като пристигнали на реката, те намерили риби, които били останали в един плитък вир близо до брега, и наловили, колкото си искали. Но Истината се съжалила над рибите и хвърлила своята половина обратно в реката. Лъжата недоволно промърморила:

— По-добре да беше ги дала на мен. Ако знаех, че ще ги хвърлиш в реката, нямаше да ти дам нито една.

После те продължили да яздят. Най-накрая влезли в града, явили се пред царя и поискали да ги вземе при него на служба, едната като

секретарка, а другата като готвачка. Царят изпълнил исканията и на двете.

Когато Лъжата видяла, че бившата ѝ спътница седяла на масата с царя и винаги била чиста и облечена в хубави дрехи, а тя самата била мръсна и трябвало да яде в кухнята, много се ядосала и решила да направи нещо, за да погуби тази, която сега така горчиво мразела.

Един ден царят и царицата отишли да плават в открито море. Докато били далече от сушата, царицата изпуснала пръстена си в морето. Когато Лъжата чула за случката, отишла при царя и казала:

— Царю господарю, моята приятелка — секретарката Ви, ми каза, че има магически способности и може да намери пръстена на царицата. Каза, че ако не го намери, е готова да я обесите.

Царят веднага изпратил да повикат Истината и ѝ казал:

— Незабавно намери пръстена на царицата или утре рано сутринта ще заповядам да те обесят.

Истината слязла на брега, но като видяла, че е невъзможно да намери пръстена, заплакала. Приближила се една риба, изплувала на повърхността на водата и попитала:

— Защо плачеш?

— Плача — отговорила Истината, — защото царят ще ме обеси утре рано сутринта, ако не намеря пръстена на царицата, който е паднал в морето.

Рибата отплувала, намерила пръстена и го дала на Истината. После рекла:

— Аз съм една от рибите, които ти намери на брега на реката и хвърли обратно във водата. Тъй като ми помогна, когато бях в беда, много се радвам, че аз мога да ти помогна сега.

Друг път Лъжата отишла при царя и казала:

— Царю господарю, помните ли какво Ви казах онзи ден?

— Да — отговорил царят, — и вярвам, че ми каза истината, тъй като пръстенът беше намерен.

— Е — отвърнала Лъжата, моята приятелка ми каза снощи, че е велика магьосница, и е готова да я обесите пред очите на целия народ, тъй като това няма да ѝ навреди.

Царят пратил да повикат Истината и ѝ казал:

— Знам какво си казала на приятелката си. Утре ще заповядам да те обесят пред очите на целия народ и ще видим дали си такава голяма

магьосница, каквато твърдиш, че си.

През нощта Истината не могла да заспи. Около полунощ, когато била много нещастна, внезапно ѝ се явил един призрак и попитал каква е причината за нейната скръб. Истината му разказала за бедата си и призрактът рекъл:

— Не плачи. Утре сутринта аз ще приема твоя образ и ще нося твоите дрехи и нека да обесят мен.

На другата сутрин, точно при изгрев-слънце, призрактът облякъл дрехите на Истината и отишъл да го бесят. Какво било удивлението на царя и тези с него, когато, след завръщането си в двореца, видели Истината пред себе си, жива и здрава!

Същата нощ призрактът се явил пред Истината и казал:

— Аз съм духът на мъртвеца, за когото ти даде парите си, за да се прочетат молитви за покой на душата му.

След това той изчезнал.

Който помага на другите в беда, и нему ще се помогне, когато е в нужда.

Илюстрация: *Philippine folklore stories*. Boston: Ginn & Co., 1904

[0] Висайските или бисайските езици са подгрупа на австронезийските езици, на които се говори във Филипините. — Б.пр.

↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.